

Downloaded via the EU tax law app / web

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 22 d. (*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 56 ir 63 straipsniai – Laisvė teikti paslaugas ir laisvas kapitalo judėjimas – Kredito steigimas – Stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis našas, nustatomi pagal bendrą nekonsoliduotą Austrijoje steigto kredito steigimo balansą – Tarpvalstybinio pobūdžio banko sandorių traukimas – Patronuojamųjų ir moniškųjų sandorių, sudarytų kitoje valstybėje narėje, neitraukimas – Skirtingas požirys – Apribojimas – Pateisinimas“

Byloje C-625/17

dėl *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) 2017 m. spalio 18 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2017 m. lapkričio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

prieš

Finanzamt Feldkirch

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einanti Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadjiev, E. Regan ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG*, atstovaujamos *Rechtsanwalt C. Nauer*,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal, N. Gossement ir C. Tritz,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 56 ir 63 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG* (toliau – *Hypothekenbank*) ir *Finanzamt Feldkirch* (Feldkircho mokesčių inspekcija, Austrija) ginčą dėl 2015 m. sausio 20 d. mokesčių inspekcijos sprendimo, kuriais nustatytas stabilumo mokesčio ir stabilumo mokesčio specialiojo našo, mokėtino už 2014 m., dydis.

Teisinis pagrindas

3 *Stabilitätsabgabegesetz* (Stabilumo mokesčio įstatymas, toliau – *StabAbg*), priimto pagal 2010 m. gruodžio 30 d. *Budgetbegleitgesetz 2011* (2011 m. Biudžeto įgyvendinimo įstatymas; *BGBI. I, 111/2010*), 1 straipsnyje numatyta:

„Stabilumo mokestis taikomas kredito įstaigų veiklai. Pagal šį federalinį įstatymą kredito įstaigomis laikomos įstaigos, turinčios licenciją pagal *Bankwesengesetz* [Bankininkystės įstatymas] (*BGBI.*, 532/1993), ir užsienio kredito įstaigų, kurios pagal *Bankwesengesetz* turi teisę per filialą teikti paslaugas Austrijoje, filialai. <...>“

4 Prieš priimant federalinį įstatymą (*BGBI. I, 184/2013*) galiojusios redakcijos *StabAbgG* 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Stabilumo mokesčio bazė yra bendra vidutinė nekonsoliduota kredito įstaigos balanso suma (2 dalis), sumažinta 2 dalyje nurodytomis sumomis. Apskaičiuojant 2011, 2012 ir 2013 kalendorinį metų stabilumo mokestį taikytina vidutinė nekonsoliduota balanso suma tų finansinių metų, kurie baigiasi 2010 m. Nuo paskesnio kalendorinio metų taikytina vidutinė nekonsoliduota balanso suma tų finansinių metų, kurie baigiasi metais, einančiais prieš kalendorinius metus, už kuriuos stabilumo mokestis turi būti mokamas.“

<...>

6. 1 straipsnyje nurodytą kredito įstaigą, kuri buvusi kitoje valstybėje narėje <...> ir kurios Austrijoje veikia per filialą, atveju turi būti pagal 1–5 dalių nuostatas apskaičiuojama fiktyvi šiam filialui priskirtinos sandorių dalies balanso suma ir ji taikoma kaip mokesčio bazė.“

5 Prieš priimant federalinį įstatymą (*BGBI. I, 184/2013*) galiojusios redakcijos *StabAbgG* 3 straipsnis suformuluotas taip:

„Pagal 2 straipsnį nustatyti mokesčio bazės dalims,

1. viršijantioms vieno milijardo eurų sumai ir neviršijantioms 20 milijardų eurų sumos, taikomas 0,055 % stabilumo mokestis,

2. viršijantioms 20 milijardų eurų sumai – 0,085 %.“

6 *StabAbgG*, iš dalies pakeisto federaliniu įstatymu (*BGBI. II, 13/2014*), 3 straipsnyje nurodyta:

„Pagal 2 straipsnį nustatyti mokesčio bazės dalims,

1. viršijantioms vieno milijardo eurų sumai ir neviršijantioms 20 milijardų eurų sumos, taikomas 0,09 % stabilumo mokestis,

2. viršijantioms 20 milijardų eurų sumai – 0,11 %.“

7 Pagal *StabAbgG* 7a straipsnio 1 dalį stabilumo mokestis specialusis?našas turi būti apskaičiuojamas sumai, mokėtini kaip stabilumo mokestis, procentiniais dydžiais.

8 Remiantis *StabAbgG* 7b straipsnio 2 dalimi, 2014 m. stabilumo mokestis dydis apskaičiuojamas kartu taikant nurodytas nuostatas, galiojusias prieš federalinius?statymais (*BGBI* . I, 184/2013 ir 13/2014) padarytus pakeitimus ir po jų.

Pagrindinis byla ir prejudicinis klausimas

9 *Hypothekebank* yra Austrijoje?steigta kredito?staiga, teikianti bankininkystės paslaugas klientams, reziduojantiems šioje valstybėje narėje ir kitose valstybėse narėse. Reikšmingas *Hypothekebank* balanso dalis, konkrečiau 2014 m. – beveik ketvirtadalį, sudaro banko sandoriai su antrosios grupės klientais.

10 2015 m. sausio 20 d. sprendimais Feldkircho mokestis?i inspekcija pagal *StabAbgG* nustatė *Hypothekebank* už 2014 m. mokėtino stabilumo mokestis?io ir stabilumo mokestis?io specialiojo?našo dydį. Skundus dėl šio sprendimo *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas, Austrija) atmetė 2016 m. balandžio 1 d. sprendimu.

11 Grėsdama *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) pateiktą kasacinį skundą *Hypothekebank* teigia, kad neturi mokėti jokio stabilumo mokestis?io ir specialiojo?našo, nes šie mokestis?iai prieštarauja, pirma, valstybės pagalbos taisyklėms ir, antra, laisvei teikti paslaugas ir laisvam kapitalo judėjimui. Šios kredito?staigos teigimu, diskriminaciją lemia visų pirma *StabAbgG* 2 straipsnis, nes pagal jį panašūs sandoriai vertinami skirtingai. Banko sandoriai su kitos valstybės narės piliečiais, kuriuos vykdo Austrijoje?steigta kredito?staiga be tarpininko arba per kitoje valstybėje narėje?steigtą filialą,?traukiami nustatant mokestis?i, dėl kurių kilo ginčas, bazė, o tie patys sandoriai, vykdyti kitoje valstybėje narėje?steigtą filialą, – ne?traukiami.

12 Todėl bendrovių grupę apmokestinama nepalankiau nei grupei nepriklausanti?monė. Grupės atveju dėl nekonsolidavimo kriterijaus? aptariamų mokestis?i bazė automatiškai ne?traukiamas kitoje valstybėje narėje nei Austrija?steigtą patronuojamą?j?monės balansas. Tačiau kitaip yra atskiros bendrovės atveju, kuri pati arba per filialą teikia paslaugas kitose valstybėse narėse nei Austrija, nes šios paslaugos automatiškai?traukiamos? šios bendrovės balansas? ir? stabilumo mokestis?io, kurį ji turi mokėti, bazė. *Hypothekebank* teigimu, tokia situacija yra diskriminacinė, kaip išplaukia iš 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47). Ši diskriminacija gali trukdyti teikti bankininkystės paslaugas kitose valstybėse narėse nei Austrija. Jos būtų galima išvengti, jeigu stabilumo mokestis?io ir šio mokestis?io specialiojo?našo bazė būtų nustatoma pagal bendrą konsoliduoto balanso sumai, priskaičiuojant galimus patronuojamosios?monės kitoje valstybėje narėje mokėtinus panašius mokestis?ius.

13 *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nėra tikras, kad iš 2014 m. sausio 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), priimto dėl?sisteigimo laisvės, ir 2005 m. birželio 2 d. Sprendimo *Komisija / Italija* (C-174/04, EU:C:2005:350), 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) ir 2007 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Holböck* (C-157/05, EU:C:2007:297), priimtą dėl laisvo kapitalo judėjimo, išplaukia, jog *StabAbgG* yra nesuderinamas su Europos Sąjungos teise.

14 Be to, dėl valstybės pagalbos taisyklės taikymo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad, be kita ko, iš 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Finanzamt Linz*

(C-66/14, EU:C:2015:661, 21 punktas) matyti, jog mokesčių mokėtojas negali remtis tuo, jog mokesčių priemonė, kuria naudojasi kitos šalis, yra valstybės pagalba, siekdamas išvengti šio mokesčio mokėjimo. Todėl jis mano, kad dėl to nebūtina pateikti prejudicinį klausimą.

15 Tokiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar teisės normos, pagal kurias numatytas mokestis nuo kredito įstaigų balanso sumos, prieštarauja SESV 56 ir paskesniuose straipsniuose tvirtintai laisvei teikti paslaugas ir (arba) SESV 63 straipsnyje tvirtintam laisvam kapitalo ir mokėjimų judėjimui, kai kredito įstaiga, kurios buveinė Austrijoje, už banko sandorius su klientais kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse privalo mokėti mokestį, o kredito įstaiga, kurios buveinė Austrijoje ir kuri, kaip kredito įstaigų grupės patronuojančioji šalis, tokius sandorius sudaro per grupę priklausanti kredito įstaiga, kurios buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir kurios balansas dėl priklausymo grupei turi būti konsoliduojamas su kredito įstaigų grupės patronuojančiosios šalies balansu, šios prievolės neturi, nes mokestis turi būti mokamas nuo nekonsoliduotos (šios grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas neįtrauktos) balanso sumos?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

16 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis našas, kurių teisėtumas ginijamas pagrindiniame byloje, taikomas Austrijoje steigtomis kredito įstaigoms ir šioje valstybėje narėje steigtiems užsienio kredito įstaigų filialams. Šis mokesčių bazė nustatoma pagal Austrijoje steigto kredito įstaigų „bendrą vidutinį nekonsoliduotą balansą“, o užsienio bendrovių filialų atveju – nuo fiktyvaus balanso. Švoka „nekonsoliduotas“ reiškia, kad stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis našas nustatomi pagal kiekvieno atskiro juridinio asmens balansą, o ne pagal konsoliduotą bendrovių grupės balansą.

17 Kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš kredito grupių balanso matyti banko sandoriai. Tai reiškia, kad pagrindiniame byloje aptariamą mokesčių dydis skiriasi atsižvelgiant į tai, ar Austrijoje steigta kredito įstaiga juos sudaro tiesiogiai, ar per savo filialus. Tokių Austrijos įstaigų patronuojamųjų šalių, steigto kitose valstybėse narėse, banko sandorius, nustatant šio mokesčių bazę, neatsižvelgiama.

18 Be to, pagrindiniame byloje nekyla ginčas dėl pagrindinės bylos pareiškėjos *Hypothesenbank* galimybės teikti paslaugas per nuolatinį padalinį kitoje valstybėje narėje nei Austrija arba joje steigti. Kaip ji pati patvirtino savo rašytinėse pastabose, ji teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdama jose steigto nuolatinio padalinio.

19 Taigi pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 56 ir 63 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys tokias nacionalinės teisės normas, kaip nagrinėjamos pagrindiniame byloje, pagal kurias Austrijoje steigtos kredito įstaigos, kurios, kaip pagrindiniame byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose steigto nuolatinio padalinio, pareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, kurį veina šios įstaigų tiesiogiai su kitų valstybių narių piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje steigto kredito įstaigų patronuojamosios šalies, kai jos turi buveinę kitoje valstybėje narėse.

D?I taikytinos laisv?s

20 Kadangi prejudicinis klausimas pateiktas ir d?I SESV 56 straipsnio, ir d?I SESV 63 straipsnio, pirmiausia reikia nustatyti, ar ir, jei taip, kiek tokios nacionalin?s teis?s normos, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, turi ?takos naudojimuisi teise laisvai teikti paslaugas ir laisvu kapitalo jud?jimu (2018 m. birželio 12 d. Sprendimo *Fidelity Funds ir kt.*, C?480/16, EU:C:2018:480, 32 punktas).

21 Kaip nagrin?jamu atveju matyti iš nutarties d?I prašymo priimti prejudicin? sprendim?, kadangi bankininkyst?s paslaugos teikiamos kit? valstybi? nari? nei Austrija rezidentams, Austrijoje ?steigtos kredito ?staigos vertinamos skirtingai, kiek tai susij? su stabilumo mokes?iu ir šio mokes?io specialiuoju ?našu, atsižvelgiant ? tai, ar jos tokias paslaugas teikia be tarpinink?, ar per kitose valstyb?se nar?se ?steigtas patronuojam?sias bendroves.

22 Nacionaliniame teisme – *Verwaltungsgerichtshof* (Aukš?iausiasis administracinis teismas) – *Hypothenkbank* teigia, kad toks skirtingas vertinimas yra diskriminacinis ir gali trukdyti, pirma, teikti bankininkyst?s paslaugas kitose valstyb?se nar?se nei Austrija ir, antra, laisvam kapitalo jud?jimui.

23 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad banko sandoriai, kaip antai kredit? teikimas komerciniu pagrindu, iš esm?s susij? ir su laisvu paslaug? teikimu, kaip tai suprantama pagal SESV 56 ir paskesnius straipsnius, ir su laisvu kapitalo jud?jimu, kaip tai suprantama pagal SESV 63 ir paskesnius straipsnius (2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fidium Finanz*, C?452/04, EU:C:2006:631, 43 punktas).

24 Be to, primintina, kad, kai nacionalin? priemon? susijusi tiek su laisve teikti paslaugas, tiek su laisvu kapitalo jud?jimu, Teisingumo Teismas nagrin?ja atitinkam? priemon? iš esm?s atsižvelgdamas tik ? vien? iš ši? dviej? laisvi?, jei iš pagrindin?s bylos aplinkybi? paaišk?ja, kad viena iš j? yra tik antrin?, palyginti su kita, ir gali b?ti su ja susieta (2016 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *NN (L) International*, C?48/15, EU:C:2016:356, 39 punktas).

25 Iš pagrindin?s bylos aplinkybi? matyti, kad laisvo paslaug? teikimo aspektas dominuoja, palyginti su laisvo kapitalo jud?jimo aspektu. Savo argumentais, kuriuos apibendrintai išd?st? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, *Hypothenkbank* siekia parodyti, kad d?I to, kad stabilumo mokes?io ir šio mokes?io specialiojo ?našo nustatymo tikslais atsižvelgiama ? banko sandorius, kuriuos ji be tarpinink? sudaro su klientais kitose valstyb?se nar?se nei Austrija, padid?ja ši? sandori? išlaidos ir sumaž?ja tarpvalstybin?s veiklos patrauklumas. Tokia išvada daugiausia taikoma laisvei teikti paslaugas, turint galvoje, kad poveikis laisvam kapitalo jud?jimui yra tik neišvengiama to pasekm?.

26 Tod?I pateikt? klausim? reikia nagrin?ti atsižvelgiant ne ? SESV 63 ir paskesnius straipsnius, skirtus laisvam kapitalo jud?jimui, o ? SESV 56 ir paskesnius straipsnius, skirtus laisvei teikti paslaugas.

D?I laisv?s teikti paslaugas apribojimo buvimo

27 Pažym?tina, kad neatsižvelgiant ? tai, ar stabilumo mokestis ir šio mokes?io specialusis ?našas yra tiesioginis, ar netiesioginis mokestis, jis n?ra suvienodintas S?jungos lygmeniu, tod?I priklauso valstybi? nari? kompetencijai, ir valstyb?s pagal suformuot? Teisingumo Teismo jurisprudencij? j? turi ?gyvendinti laikydamosi S?jungos teis?s (2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C?253/09, EU:C:2011:795, 42 punktas).

28 SESV 56 straipsnis draudžia taikyti bet kokius nacionalinės teisės aktus, dėl kurių teikti paslaugas tarp valstybių narių tampa sudėtingiau nei vienos valstybės narės viduje. Iš tiesų pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją SESV 56 straipsniu reikalaujama panaikinti bet kokius laisvės teikti paslaugas ribojimus, nustatytus dėl to, kad paslaugų teikėjas įsteigtas kitoje valstybėje nei ta, kurioje teikiama paslauga (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *TTL*, C-553/16, EU:C:2018:604, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Nacionalinės priemonės, kurios draudžia, trukdo arba daro mažiau patrauklūs šios laisvės gyvendinimą, sudaro laisvės teikti paslaugas apribojimus (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *TTL*, C-553/16, EU:C:2018:604, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Teisė laisvai teikti paslaugas, valstybių narių piliečiams, taigi ir Sąjungos piliečiams, suteikta pagal SESV 56 straipsnį, taip pat apima „pasyvią“ laisvę teikti paslaugas, t. y. paslaugų gavėjų laisvę atvykti į kitą valstybę narę, kad ten galėtų gauti paslaugų be apribojimų (2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Piringer*, C-342/15, EU:C:2017:196, 35 punktas).

31 Šiuo aspektu pažymėtina, kad taikant stabilumo mokestį ir šio mokesčio specialųjį našą nediferencijuojama pagal klientų kilmę arba paslaugų teikimo vietą. Nustatant šio mokesčio bazę pagal vidutinį bendrą Austrijoje įsteigtą kredito įstaigų nekonsoliduotą balansą faktiškai reikia atsižvelgti į visus banko sandorius, kuriuos tokia įstaiga sudaro be tarpininkų Austrijoje arba kitoje valstybėje narėje.

32 Be to, vien tai, kad dėl šio mokesčio gali padidėti banko sandorių išlaidos, negali būti laisvės teikti paslaugas kliūtis. Kaip Teisingumo Teismas yra nusprendęs, SESV 56 straipsnis netaikomas priemonėms, dėl kurių teikiant aptariamą paslaugą tik atsiranda papildomų išlaidų ir kurios daro tokį patį poveikį tiek paslaugų teikimui tarp valstybių narių, tiek valstybės narės viduje (2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Mobistar ir Belgacom Mobile*, C-544/03 ir C-545/03, EU:C:2005:518, 31 punktas ir 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Berlington Hungary ir kt.*, C-98/14, EU:C:2015:386, 36 punktas).

33 Dėl teiginio, kad diskriminuojami Austrijoje įsteigti bankai, kurie banko sandorius kitoje valstybėje narėje vykdo be tarpininkų, palyginti su tais, kurie šias paslaugas teikia pasitelkdami šioje valstybėje narėje įsteigtas nepriklausomas patronuojamąsias įmones, pažymėtina, kad pastarosios įstaigos yra nusprendusios pasinaudoti joms pagal SESV 49 ir 54 straipsnius suteikta įsisteigimo laisve, o pirmosios įstaigos turi beveik tik Austrijoje ir teikia tarpvalstybinio pobūdžio paslaugas, kurias apima laisvė teikti paslaugas, užtikrinama SESV 56 straipsniu.

34 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad reikia atskirti atitinkamas laisvės teikti paslaugas ir įsisteigimo laisvės taikymo sritis. Tam reikia nustatyti, ar tokio subjekto yra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje jis teikia aptariamą paslaugą. Jeigu yra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje teikia šią paslaugą, jis patenka į įsisteigimo laisvės, kaip ji apibrėžta SESV 49 straipsnyje, taikymo sritį. Jei, atvirkščiai, tokio subjekto nėra įsisteigęs paskirties valstybėje narėje, jis yra tarpvalstybinis paslaugų teikėjas, kuriam taikomas laisvo paslaugų teikimo principas (šiuo klausimu žr. 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Schnitzer*, C-215/01, EU:C:2003:662, 28 ir 29 punktus ir 2012 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Duomo Gpair kt.*, C-357/10–C-359/10, EU:C:2012:283, 30 punktą).

35 Iš esmės sąsisteigimo sąvoka, kaip ji suprantama pagal SESV nuostatas dėl sąsisteigimo laisvės, reiškia faktinį ekonominės veiklos vykdymą neribotą laiką per nuolatinį buvimą priimančiojoje valstybėje narėje. Todėl ši sąvoka reiškia, kad atitinkama bendrovė turi būti realiai steigta šioje valstybėje ir joje faktiškai vykdyti kinę veiklą (2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, EU:C:2006:544, 54 punktą).

36 Ir atvirkščiai, kai paslaugų teikėjas išvyksta į kitą nei sąsisteigimo valstybę narę, Sutarties paslaugų skyriaus, būtent 57 straipsnio trečiojo pastraipos, nuostatos numato, kad ten jis savo veiklą veržiasi laikinai (1995 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Gebhard*, C-55/94, EU:C:1995:411, 26 punktą ir 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Schnitzer*, C-215/01, EU:C:2003:662, 27 punktą).

37 Šiomis aplinkybomis valstybės narės gali nuspręsti atsižvelgti į šiuos skirtumus, taigi ir apmokestinimo tikslais skirtingai vertinti asmenį ir ūmoninę veiklą, kuriai atitinkamai taikoma sąsisteigimo laisvė arba laisvė teikti paslaugas ir kuri paprastai lemia skirtingas teises ir ekonomines pasekmes.

38 Tai reiškia, kad nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, negali trukdyti ar daryti mažiau patrauklų naudojimąsi laisve teikti paslaugas.

39 Kiek tai susiję su prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo abejonomis dėl 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), kuriuo šiame teisme rėmėsi pareiškėja pagrindinėje byloje, svarbos, primintina, kad to sprendimo 37–41 punktuose ir 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED* (C-234/16 ir C-235/16, EU:C:2018:281) 23 punkte Teisingumo Teismas pripažino, jog privaloma rinkliava, kuri taikoma nustačius iš pirmo žvilgsnio objektyvų diferencijavimo kriterijų, tačiau daugeliu atvejų, atsižvelgiant į jo savybes, sukuria nepalankią padėtį bendrovėms, kurių buvimas yra kitose valstybėse narėse ir kurios yra panašioje padėtyje, palyginti su bendrovėmis, kurių buvimas apmokestinimo valstybėje narėje, yra SESV 49 ir 54 straipsniais grindžiama netiesioginė diskriminacija dėl bendrovės buvimės vietos.

40 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 18 ir 26 punktų, *Hypothesenbank* pagrindinėje byloje nagrinėjamame ginče negali remtis SESV nuostata dėl sąsisteigimo laisvės pažeidimu.

41 Be to, vykstant procedūrai pagal SESV 267 straipsnį, tik prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas apibrėžia faktines aplinkybes, kuriomis jis teikia klausimus Teisingumo Teismui (2018 m. liepos 10 d. Sprendimo *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, 28 punktą).

42 Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse pastabose *Hypothesenbank* teigia, kad praktikoje regioninės kredito sąstaigos, turinčios buvimą Austrijoje netoli jos valstybinės sienos, dažniau teikia tarpvalstybinio pobūdžio paslaugas nei kitos toje pačioje valstybėje narėje steigtos regioninės kredito sąstaigos, todėl stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis našas daugiausia paveikia pirmąsias sąstaigas. Jos nuomone, tokia situacija yra diskriminacija, panaši į nagrinėtą 2014 m. vasario 5 d. Sprendime *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47). Vis dėlto *Hypothesenbank* nurodyta informacija apie Austrijos bankų sektorių niekaip neleidžia patikrinti jos teiginių pagrįstumo. Bet kuriuo atveju ši faktinė aplinkybė prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išsamiau nepaaiškino.

43 Kadangi nebuvo parodyta, kad dėl pagrindinėje byloje aptariamų teisės normų gali susidaryti situacija, panaši į nagrinėtą byloje, kurioje buvo priimtas 2014 m. vasario 5 d. Sprendimas *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), nereikia tikrinti, ar pagal analogiją paslaugų teikimo laisvės srityje turėtų būti taikoma šio sprendimo 41 punkte nurodyta

jurisprudencija.

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis tokios nacionalinės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje steigtos kredito staigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose steigto nuolatinio padalinio, pareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, kurį eina ši staiga tiesiogiai su kitomis valstybėmis narių piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tokiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje steigto kredito staiga patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabą pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis tokios nacionalinės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje steigtos kredito staigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose steigto nuolatinio padalinio, pareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, kurį eina ši staiga tiesiogiai su kitomis valstybėmis narių piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tokiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje steigto kredito staiga patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.